

Att läsa en god bok

Varför ska man läsa, frågar sig Bengt Westerberg på annan plats i denna tidning, och svarar själv; En god bok ger möjlighet till både flykt och närvaro, Flykt från nuet och från mitt eget. Närvaro i en annan tid eller i en annans liv. Den ger mig erfarenheter jag annars aldrig skulle ha fått. Den gör mitt eget liv rikare.

Det där lät ju bra, så jag tänkte att nu ska jag greppa en rejäl bok. Jag tog Leon Uris, Exodus, den tjockaste boken i hyllan. Dammet drällde över golvet. På baksidan satt en gammal prästkrage fastrostad, eller frömjölad kanske är ett bättre ord. Nån hade tyckt att den boken var perfekt som blomprens inför något skolarbete en gång i tiden. På omslagets förstasida syntes lite rödfärg sen vi målade huset förförärgången och behövde ett stöd för stegens vänsterben.

Det prasslar när jag öppnar boken, titelsidan har kletat ihop med en annan sida. Ett toy. Det finns ju inte ens längre. Kostade fem öre när det var som bäst.

Kapitel 1.

Hmmm... va tung den är boken. Jag går och kokar en kopp kaffe, det där nya solidariska som kostar dubbelt

men å andra sidan smakar pyton. Fast med socker och mjölk blir det bra, och värma dubbelt i mikron så det bränner ner smaklökarna.

OK kapitel 1.

Va lång den första meningen är, man hinner ju inte andas i tanken utan storknar redan på tredje raden. Va var det jag läste? Jag börjar om, och andas in ordentligt för att orka raderna ut...

En liten låt kommer fram genom läpparna, vad är det för sång? Ini mini mani mo, ja just det, det är den där nya med den där nya gruppen som var på tv och gick direkt upp på hitlistorna.

Varför visslar jag den, den är ju inget bra.

Undrar hur den här boken slutar. Man kanske kan hoppa nåt kapitel. Jag har förresten hört att ingen har läst den här boken till slut för den är så tråkig. Dom dör nånstans i mittent. Jag tror jag börjar därn, så kan jag briljera lite och citera rader som ingen tidigare läst.

Kapitel 12.

Undrar om Leon Uris har läst sin bok? Han har ju i alla fall skrivit den.

Va tjock den är. Kanske han har

Anders Arhammar

skrivit samma sak i flera kapitel, jag kollar längre fram. Kapitel 18.

Suck, ännu en sån där tretraders mening. Va ska den vara bra för.

Ähh, jag börjar om från början istället. Kapitel 1.

Jag hoppar över första meningen.

Kaffet är slut. En kudde skulle inte vara dumt, man ska sitta bekvämt om man ska trivas.

Undrar vad Berit gör nu. Hon som jag var kär i i första klass. Hon kanske blev balettdansös och dansade för kungen. Eller så blev hon snabbköpskassörska, i kvarteret där jag bor. Bodde.

Va tung den här boken är. Och nu rymmer kaniner igen, hur ska man få det där burtaket att ligga kvar? Jag vet, jag lägger Uris där.

Man skulle egentligen läsa en bok, så man får i sig lite flykt och närvaro. Vad ska jag ta? Christie, ja det låter bra, deckare.

Första meningen, ja den är kort, det är ju inte fel. Ska bara kolla sista sidan, jaha var det han som mördade?! Undrar hur det gick till.

Men först ska jag koka mig en kopp solidariskt kaffe.

Reumatikerförbundets styrelse

Ordförande

Lena Öhrsvik, Borgholm

1:e vice ordförande

Margareta Bäckskog, Sthlm

2:e vice ordförande

Kerstin Carselind, Österskär

Ledamöter

Bo Ringertz, Lidingö
David Magnusson, Offerdal
Kurt Jörgensen, DalsRostock
Margareta Kassfeldt, Piteå
Annika Gigel, Ängelholm
Bo Jonsson, Hägersten

Ersättare

Anne Carlsson, Skattkärr
Ragna Karlsson, Skellefteå
Anneli Joneken, Sollentuna
Reino Leino, Uppsala

Förbundssekreterare

Elsesmarie Bjellqvist

Revisorer

Kent Westerlund, aukt revisor
Benny Ahlberg
Sune Gréen
Rolf Andersson

Ersättare

Bror Karlsson

Valberedning

Micke Persson ordförande
Siv Billenberg
Lars Oskarsson
Susanne Ahlqvist
Britt Dovmyr

Ersättare

Anna-Lisa Hörnfeldt
Mona Korthis- Nordén